

ՀԱՅՈՒՀԻՆ

Ախարի տարին
Զայն ճամբուն վըրայ
Գրուխը քարին՝
Մահամերձ գըտայ :

Գըրկեցի մեղմիւ
Ու շա՛տ քայեցի .
Վերհերն իր անթիւ
Լացն՝ վ' օծեցի :

Ախարի ճամբան
Երկար էր . երկա՛ր .
Ցուրտ էր ամէն բան ,
Մա՛հ ու մըշուշ կար :

Երբ ծարաւի էր՝
Ագբի՛ւր վագեցի .
Երբ անօթի էր՝
Գողաւթի՛ն ըրի :

Արիւն ու արցունք
Աչքերով տեսանք .
Փոթաբի՛կ խորունկ ,
Մէկտեղ ապրեցանք :

Մեզ ծովափ բերին
Խոշոր ալիքներ
Եւ օտար աստղեր
Մեզ ողջոյն տըլին :

Երկու տարագիր ,
Երկու ծիծեռնակ .
Մէ՛կ ճակատագիր
Ոտա՛ր երկնի տակ :

Դաշտ ու ձոր ինկայ՝
Մեզ բռլն շինեցի ,
Մեր գլխուն վըրայ
Պրոակ հիւսեցի :

Անոյշ ժրպիտով
Արեւ՝ ծագեցաւ .
Նէ գիտ սիրելով՝
Աւե՛ն ինչ մոռցաւ :

Տաճարիս մէջ՝ խո՛ւնկ
էր հագին ազա՛տ ,
Ոչի՛նչ կար խորունկ
Իր աչքերէն գատ :

Բոյնիմ մէջ՝ տաւրակ ,
Պարտեզիս՝ ծաղիկ ,
Գլխուս՝ հըրեշտակ ,
Եւ սըրտիս ալիք :

Քանի կը մեծնար ,
Ա՛յնքան գեղեցիկ .
Ա՛յնքան երջանիկ
Եւ ազնիւ կ'ըլլար :

Նէ մայր էր ինծի ,
Նէ քոյր էր ինծի .
Նէ սէ՛ր էր ինծի ,
Նէ սէ՛ր էր ինծի :

Մահն եկաւ , կարծես
Նախանձ , ահարկու ,
Խըլեց թեւերէս
Տասներկու տարու :

Անվերջ վառեցայ
Մա՛նջ գըլխուն վերեւ
Եւ ըսպտեցայ
Մամիս պէս թեթեւ :

Դարձայ աստղերուն ,
Աստուած փընտռեցի .
Տըբտում ու նըկում
Զայն ե՛տ ուզեցի :

Աստղեր փայլեցան
Կամարին տակ մեծ ,
Տարինե՛ր անցան ,
Աստուած չըլըսեց :

Գրուխը քարին՝
Կո մըցեմ հիմակ .
Հին երագներ , հի՛մ ,
Կուլամ շարունակ :